

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.— Ἐπὶ πρωτοφανοῦς χειρουργικοκανονικῆς περιπτώσεως ἀλλαγῆς ὀνόματος, ὑπὸ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου*.

Δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, διαβιβασθέντος πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον¹ καὶ τοῦ ὁποίου ἔλαβον γνῶσιν ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν γνώμην τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, αὕτη δὲ τὴν τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἐπὶ τοῦ κάτωθι χειρουργικοκανονικοῦ ζήτηματος, ἐφ' οὗ παρεκλήθην καὶ νὰ γνωμοδοτήσω.

Τὸ θέμα, ὅσον γνωρίζω, ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον ὡς ἐπίσημον ἐρώτημα καὶ παρουσιάζει περιέργον ὄντως συνδυασμὸν τῆς χειρουργικῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ κανονικοῦ Δικαίου, ἐξ οὗ καὶ ὁ περιέργος καὶ πρωτοφανής, φαντάζομαι, ὅρος «χειρουργικοκανονικὴ περίπτωσις» καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τὸ ἐθεώρησα ἄξιον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ ζήτημα, ὡς διατυπῶται ἐν τῷ ἐγγράφῳ, εἶναι τὸ ἐξῆς: Ὁ Χ. ἐζήτησε παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ μέχρι τοῦδε χριστιανικοῦ τοῦ ὀνόματος, τὸ ὁποῖον ἦτο θηλυκὸν (Μαρία), διότι κατόπιν χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἠλλάξε φύλον καὶ ὠριστικοποιήθη ὡς ἄρρην καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ τέως θηλυκὸν ὄνομά του.

Ἐφ' ὅσον γνωρίζω, διὰ πρώτην φοράν παρουσιάζεται τοιοῦτο ζήτημα ἀλλαγῆς ὀνόματος, ἔνεκα ἀλλαγῆς φύλου, κατόπιν χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Ὡς γνωστόν, ὁ ἐρμαφροδιτισμὸς, φαινόμενον σύνηθες, δὲν ἀπετέλει μέχρι καὶ πρό τινος ἀντικείμενον ἐπιστημονικῆς ἱατρικῆς ἐπεμβάσεως, εἰ μὴ μόνον δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας εἰς ἐρμαφροδιτικὰ ζῶα καὶ φυτά, οἱ δὲ ἐρμαφρόδιτοι ἐνεφανίζοντο, παρέμενον καὶ ἐγνωρίζοντο ἐξ ἐπόψεως φύλου, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐπικρατεστέραις τῆς φυσικῆς τῶν ἀνωμαλίας ἐκδηλώσεις καὶ πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν μαιῶν ἢ ἱατρῶν κατὰ τὴν γέννησιν γινόμενον πρῶτον καθορισμὸν τοῦ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν φύλου, μὲ ὅλας τὰς συμπαρομαρτούσας φυσικὰς καὶ πολλακίς ἠθικὰς καὶ κοινωνικὰς συνεπείαις τῆς ἀνωμάλου αὐτῶν καταστάσεως.

Διὰ τοῦτο καὶ αἱ συναφεῖς τυχὸν ἠθικαὶ ἀνωμαλίαι ἐχαρακτηρίζοντο καὶ ἐκρίνοντο ἐκάστοτε ὡς ἔκτροπα τοῦ ἀτόμου, τοῦ κατὰ συνθήκην ἔχοντος τὸ ὡς ἄνω καθορισθὲν καὶ ἀναγνωριζόμενον φύλον αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τοὺς μέσους χρόνους οἱ ἐρμαφρόδιτοι, χαρακτηρισζόμενοι ὡς ἀκαθορίστου τρίτου τινὸς φύλου (sic!) δημιουργήματα

* HAMILCAR ALIVISATOS, On an unprecedented Surgical - canonical case of change of the christian name.

1. Ἄρ. ἐγγρ. 129737)1962 τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ἥτις παρέπεμψε τοῦτο διὰ τοῦ ἕρ. 26562)1962 ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις καὶ μοὶ τὸ διεβίβασεν, ὅπως γνωμοδοτήσω ἐπὶ τοῦ περιεχομένου του.

τοῦ Σατανᾶ παρεδίδοντο χριστιανικώτατα εἰς ὀνειδισμούς, περιφρονήσεις, προπηλακισμούς, βασάνους καὶ εἰς ἀπαισίους περιορισμούς.

Ἦδη τῇ ἐπεμβάσει τῆς χειρουργικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, εἰς περίπτωσιν μάλιστα καταφανοῦς ἐπικρατήσεως ἐν τῷ ἐρμαφροδιτισμῷ τοῦ ἐνὸς τῶν φύλων, ἀποδίδεται εἰς τὸν τέως ἐρμαφροδίτον πλήρης ἡ λειτουργία τῆς φυσικῆς ιδιότητος τοῦ ἐπικρατεστέρου φύλου, ἐξαλειφομένης ὅλως τῆς ιδιότητος καὶ λειτουργίας τοῦ ἑτέρου.

Ἡ τοιαύτη ἀποτελεσματικὴ χειρουργικὴ ἐπέμβασις δημιουργεῖ φανερώς ζήτημα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν (δι' ἃ καὶ ἡ ἐρώτησις) ἀλλαγῆς τοῦ ὀνόματος, διότι διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐρμαφροδίτου εἰς ἐν τῶν φύλων, θὰ πρέπη νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀναγκαιούσα κατὰ τὸ ὀριστικοποιηθὲν φύλον ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος, ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε, παρὰ τὸ ἀμφίβολον τῆς φυσιολογικῆς τῆς καταστάσεως, ἐγνωρίζετο οὗτος ὡς ἀνήκων εἰς τὸ ἀντίθετον φύλον ἐκείνου, εἰς τὸ ὅποῖον διὰ τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὀριστικοποιήθη. Ὁ διὰ ὀνοματοθεσίας συνεπῶς κατὰ τὸ ἱερὸν βάπτισμα γνωριζόμενος ὡς δούλος τοῦ Θεοῦ τάδε, εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὸ ὀριστικὸν πλεόν φύλον του, νὰ ὀνοματοθετηθῇ διὰ νέου ὀνόματος, ὡς δούλη τοῦ Θεοῦ τάδε ἢ καὶ ἀντιθέτως.

Καὶ ὁ μὲν ὀριστικὸς πλεόν καὶ πραγματικὸς καθορισμὸς τοῦ φύλου διὰ τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, μὴ ἀπαγορευομένης, ὡς πιθανῶς ἄλλοτε ὑπὸ τῆς μὴ παρ' ἡμῖν ὑφισταμένης ἱεράς ἐξετάσεως, εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ δεδομένος καὶ οὐδεμία ὑπάρχει δυσχέρεια νομικοῦ καθορισμοῦ τῆς κατ' αὐτὸν ἀστικῆς ἢ ἄλλης νομικῆς θέσεως τοῦ περιού πρόκειται ἀτόμου, ἀσφαλῶς, ὅμως, παρουσιάζει δυσκολίαν τινὰ ἢ ἀλλαγὴ τοῦ κατὰ τὸ θεῖον βάπτισμα δοθέντος ὀνόματος, ἐφ' ὅσον τὸ ὄνομα, παρὰ τυχὸν ὑφισταμένας οὐχὶ ἀξίας λόγου ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν σημασίαν καὶ ἔννοιαν τῆς ὀνοματοθεσίας, συνδέεται στενωτάτα καὶ ἀναποσπάστως μὲ τὴν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος δόσιν τοῦ ὀνόματος. Κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ὀρθοδόξως κρατοῦντα, ὁ βαπτισθεὶς ὡς δούλος τοῦ Θεοῦ τάδε γνωρίζεται ὡς γνήσιον μέλος τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ ὄνομα τὸ ὅποῖον τοῦ ἐδόθη κατὰ τὸ ἱερὸν βάπτισμα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐν πάσαις ταῖς ὑπὲρ τούτου προσευχαῖς αὐτῆς γνωρίζει καὶ ἀναφέρει αὐτὸν μόνον διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου («ὑπὲρ υἱείας τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, φέρ' εἰπεῖν, Ἰωάννου» ἢ «στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης» ἢ ὑπὲρ ἀναπάσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου») καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ συνήθους ἀλλὰ περιπτωτικοῦ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιθέτου ἢ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος. Διὰ τοῦτο τὸ κατὰ τὸ ἱερὸν βάπτισμα καλῶς ἢ κακῶς δοθὲν ὄνομα δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ ποτέ. Οὔτε δύναται, ἐν προκειμένῳ, νὰ ἐφαρμοσθῇ οἰονδήποτε εἶδος ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κατ' ἀδήριτον ἀνάγκην προκυπτούσης ἀπροόπτου ἀνωμαλίας, διότι κατὰ μὴ ἐπιστημονικῶς μέχρι τοῦδε προβλεπόμενον τρόπον ἤλλαξε βασικῶς ἢ ὡς πρὸς τὴν ὀνοματοθεσίαν προϋπόθεσις τῆς τελέσεως τοῦ βαπτίσματος διὰ τῆς μὴ

προβλεπομένης πραγματικῆς ἀλλαγῆς τοῦ φύλου τοῦ βαπτισθέντος ἀτόμου, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἡ τῶς ὡς θήλεια βαπτισθεῖσα δούλη τοῦ Θεοῦ (τάδε) μὲ τὸ ὄνομα φέρ' εἶπεῖν «Μαρία», ἐμφανίζεται ἤδη μὲ ἄρρεν φύλον ὡς δούλος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ ποῖον πλέον ὄνομα; ἐφ' ὅσον τὸ θηλυκὸν ὄνομα μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ φύλου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ διατηρηθῆ.

Γεννᾶται, λοιπόν, ζήτημα μετὰ τὰ ἐπιστημονικῶς καθορισθέντα ὡς πρὸς τὸ φύλον, ἀμέσου μάλιστα καὶ ἀναποφεύκτου ἀλλαγῆς τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος δι' ἄρρενικοῦ, ἥτις ἀλλαγὴ καὶ μάλιστα ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἀγνοεῖται πάντη εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πράξιν, ἐφ' ὅσον διὰ πρῶτην φοράν παρουσιάζεται ἡ λατρικὴ ἐπιστήμη δυναμένη νὰ διευθετῆ τὰ τοῦ φύλου ἐν τῷ ἔμφροδιτισμῷ, ἐπὶ τὸ ὀριστικώτερον καὶ τὸ θετικώτερον¹. Διὰ τοῦτο οὔτε καὶ σχετικὴ κανονικὴ διάταξις ὑπάρχει, οὔτε καί, καθ' ἣν γνῶσιν ἔχω, προγενέστερον σχετικὸν παράδειγμα ὑπάρχει, καὶ συνεπῶς οὐδεμία σχετικὴ ἐκκλησιαστικὴ πράξις ἐν προκειμένῳ κρατεῖ, χωρὶς βέβαια νὰ ἀποκλειῶ τὴν ὑπὸ τῶν τεχνικῶν περιπτωσιολόγων ἀνακάλυψιν τυχὸν τοιαύτης προηγουμένης περιπτώσεως, ἥτις καὶ τυχὸν ἀνακαλυπτομένη θὰ ἦτο ὅλως ἐνδιαφέρουσα διὰ τὸ πολυτιμον προηγούμενον τῆς σπανίας περιπτώσεως.

Διὰ τὴν παντελῆ, λοιπόν, ἐν προκειμένῳ ἔλλειψιν ἐκκλησιαστικῆς πράξεως ἀπομένει ὁ τὸ πρῶτον καθορισμὸς τοῦ ζητήματος, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλος ἢ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει καθαρᾶς ὀρθοδόξου σκέψεως καὶ τῶν δεδομένων τῆς παρουσιαζομένης πραγματικῆς ὀριστικῆς πλέον φύσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ ἤδη ληφθὲν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ βαπτίσματος διὰ τῆς καθωρισμένης τελετουργικῆς πράξεως ὄνομα ἀλλαγῆ τούτου. Τὸ θῆλυ δηλ. ὄνομα Μαρία τῆς ὡς θηλείας βαπτισθείσης Χ. μετὰ τὴν ἀλλαγὴν ἢ τὴν ὀριστικοποίησιν μᾶλλον τοῦ φύλου τῆς εἰς ἄρρεν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ παραμείνῃ ὡς γνῶρισμα τοῦ ἄρρενος πλέον ἀτόμου, ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν εἴθισται παρ' ἡμῖν νὰ δίδωνται θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ἄρρενας (ὡς παρὰ τῇ Ρωμαιοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὅλως ἰδιαζόντως δὲ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου) καί, συνεπῶς, πρέπει νὰ δοθῆ νέον ὄνομα, ὑπεμφαῖνον τὴν ἀνδρικὴν αὐτοῦ ὑφῆν.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν γεννᾶται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θέμα ἐπαναλήψεως τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος, διότι τὸ ἐνδιαφερόμενον ἄτομον, ἀνεξαρτήτως φύλου, κατὰ Παῦλον, ἐβαπτίσθη ἤδη εἰς Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ ἀνήκει εἰς αὐτὴν (Γαλάτ. γ' 27, 28), ἀπομένει μόνον ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος, ἡ ὁποία, ὅμως, φρονῶ πρέπει νὰ γίνεται κατὰ συνεπῆ πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀκολουθίαν, σύμφωνον δηλ. κατὰ πάντα πρὸς τὴν οὐσιαστικὴν σημασίαν τῆς ὀνοματοθεσίας.

1. Κατὰ κατηγορηματικὴν βεβαίωσιν διακεκριμένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ὡς τοῦ καθηγητοῦ κ. Λούρου.

Κατὰ τὴν ἐμὴν, λοιπόν, γνώμην, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ἐφ' ὅσον, κατὰ θεωρίαν, τὸ ὄνομα δίδει ὁ ἀνάδοχος (ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς πρὸς τοῦτο οικογενειακῶν ὑποδείξεων), ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ ὀνοματοθέτησις, ὀρθὸν θὰ ἦτο, ἐν προκειμένῳ, νὰ ἐρωτηθῆ ὁ ἀνάδοχος ὡς πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὀνόματος. Ἐπειδὴ, ὅμως (τούτου μάλιστα τυχὸν μὴ ὑπάρχοντος) ἡ δικαιολογία τῆς ἀναμείξεως αὐτοῦ μετὰ τὴν τυχὸν ἐνηλικίωσιν τοῦ τέως ὑπὸ ἀμφισβήτησιν φύλου ἀναδεκτοῦ δὲν ὑφίσταται, δύναται τὸ ἐνδιαφερόμενον ἄτομον νὰ ἐκλέξῃ μόνον του τὸ κατ' ἀνάγκην ἐπιβαλλόμενον νέον του ὄνομα κατ' ἀρέσκειαν, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰ νόμιμα, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἀπὸ τοῦδε γνωρίζηται μὲ τὸ νέον ὄνομά του, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὸ ὀριστικῶς πλέον ἐπικρατήσαν φῦλον του.

Θὰ ἐνόμιζον, ἐπὶ πλέον, ὅτι πρέπον θὰ ἦτο τὸ νέον ὄνομα νὰ δηλωθῆ ἐπισήμως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ καθιερωθῆ ἡ νέα ὀνοματοθεσία δι' ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένης εὐχῆς (διότι τῆς περιπτώσεως μὴ παρουσιασθείσης μέχρι τοῦδε οὐδ' εὐχὴ σχετικὴ ὑφίσταται), ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀδιάσειστον ἐγκυρότητα τοῦ ἤδη γενομένου ἱεροῦ βαπτίσματος, ἐφ' ὅσον, ὡς ἐλέχθη, ἀνεξαρτήτως φύλου, ὁ ἅπαξ βαπτισθεὶς διὰ τῆς ἱεράς πράξεως τοῦ βαπτίσματος κατεγράφη ὡς μέλος τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῆς δὲ ιδιότητος ταύτης δι' ἄλλην αἰτίαν δὲν ἐξέπεσε. Φρονῶ δὲ μάλιστα ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος ἐν ἀδιαφορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δι' ἀπλῆς μηχανικῆς μεταβολῆς τοῦ ὀνόματος ἀπὸ Μαρίας φέρ' εἰπεῖν, εἰς Μάριον, διότι διὰ τῆς ὑποδεικνυομένης ἐπεμβάσεως θὰ δείξῃ ἡ Ἐκκλησία τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δίδει αὕτη εἰς πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς τελετουργίας τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου, ἡ τυχὸν παράλειψις ἢ διαστροφὴ τῶν ὁποίων γεννᾷ, βεβαίως, καὶ ζήτημα κανονικῆς τελέσεως τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου καὶ συνεπῶς ἐγκυρότητος αὐτοῦ.

Κατὰ ταῦτα ὁ νῦν X. ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀναδόχου αὐτοῦ ἐκλογῆς πρέπει νὰ λάβῃ νέον ὄνομα ἄρρενος, τοῦτο δὲ νὰ ἐπισημοποιηθῆ δι' εὐχῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὰ ληξιαρχικὰ νόμιμα νὰ γνωρίζεται οὗτος μὲ τὸ νέον του ὄνομα.

S U M M A R Y

The change of sex in hermaphroditism after the new surgical inventions involves quite naturally the change of the christian name of the respective person according to the definit sex it has taken after the operation.

Since the old christian name according to the ritual form of the holy baptism in the Orthodox Church was given at the same, and holy baptism regardless sex entitles the baptised person under the name given to be-

come a member of the Church (Galat. 3. 27, 28), it remains that the respective person will be known from now on by its new male or female name according to the new sex he has obtained after the operation.

The new name must be selected either by the godparents (if they live) or by the interested person itself, but finally given by the church not by renewal of the baptism of course, but by specific prayers for the occasion.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΠΕΤΡΟΛΟΓΙΑ. — Die alpine Dislokationsmetamorphose im zentralpeloponnesisch - kretischen metamorphen System, von Georg M. Paraskevopoulos*, Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μαξίμου Μητσοπούλου.

Wie aus der Literatur bekannt ist, entwickelt sich im Zentralpeloponnes eine mächtige, aus verschiedenen metamorphen Gesteinen bestehende Masse, welche unter dem sogenannten « Tripolitzakalk » diskordant liegt. Letzterer umfasst Kalkformationen unter gleicher Fazies von der Obertrias bis zum Eozän. Kürzlich wird an einigen Stellen die Entdeckung auch von Mitteltrias an seiner Basis erwähnt. (15). In der Obertrias und in der Kreide treten innerhalb der Masse des Tripolitzakalkes auch Dolomite auf. Ebenfalls ist bekannt, dass die metamorphe Masse vom Zentralpeloponnes sich nach Süden auf den Inseln Kythera und Kreta fortsetzt und es bildet sich so das sogenannte « zentralpeloponnesisch-kretische Massiv », wie es in der beiliegenden Karte dargestellt wird. Dieses erscheint im Peloponnes im südwestlichen Korinthien beim Phaeneos-See, im Gebiet von Arkadien und besonders in seinen südlichen Teilen, hat aber seine grösste Ausdehnung in Lakonien.

Die Entstehungsbedingungen der metamorphen Gesteine Lakoniens sowie ihre Verbindung mit anderen dort auftretenden petrographischen Formationen von bekanntem Alter oder ihr Vergleich mit analogen, anderswo in Griechenland vorkommenden Formationen, bilden das Objekt der vorliegenden Arbeit. Das Studium dieser Fragen in Lakonien, nämlich im Gebiet der Hauptentwicklung des metamorphen Systems im Zentralpeloponnes, bezweckt die Erforschung des Charakters und des Alters der Metamorphose des sogenannten zentralpeloponnesisch-kretischen Massives.

* ΓΕΩΡΓ. Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Ἡ ἀλπικὴ διαστρωφικὴ μεταμόρφωσις εἰς τὸ μεταμορφωμένον σύστημα κεντρικῆς Πελοποννήσου - Κρήτης.